

ת"פ 8864/08/18 - מדינת ישראל - מחלקת חקירות שוטרים נגד עמיר מולא

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 8864-08-18 מדינת ישראל נ' מולא

לפני כבוד השופט דניאל פיש

המאשימה

מדינת ישראל - מחלקת חקירות שוטרים ע"י ב"כ עו"ד קרן לביא

נגד

הנאשם

עמיר מולא

ע"י ב"כ עו"ד דבאח

הכרעת דין

1. נגד הנאשם, עמיר מולא, הוגש כתב אישום עם ארבעה אישומים: אישום ראשון - גניבה לפי סעיף 384 לחוק העונשין, נסיעה והובלה של נשק שלא כדין לפי סעיף 144(ב) לחוק; אישום שני - עשיית עסקה בנשק לפי סעיף 144(ב2) לחוק; אישום שלישי - ייצור, הכנה והפקה של סם מסוכן לפי סעיף 6 לפקודת הסמים המסוכנים, תיווך לעסקה בסם מסוכן לפי סעיפים 14+19 לפקודה, ושימוש בסם מסוכן לצריכה עצמית לפי סעיף 7(ג) סיפא לפקודה; אישום רביעי - מעשה פזיזות ורשלנות בנשק לפי סעיף 338(א)(5) לחוק העונשין וירי בשטח עירוני לפי סעיף 340א לחוק.

2. על פי האמור בכתב האישום, במועדים הרלבנטיים שירת הנאשם כשוטר בפלוגת מג"ב באיו"ש. לפי האישום הראשון, במהלך שנת 2018 במועד מדויק שאינו ידוע, פנה אדם בשם נסר המוכר לנאשם מהיישוב בו שניהם מתגוררים ושאל אותו אם הוא יכול להוציא אמצעי לחימה מהצבא. בחודש יולי 2018 נטל ונשא הנאשם רימוני הלם וגז בכמות בלתי ידועה, אך לפחות שישה רימונים מתחמושת השייכת לפלוגה, שלא כדין וללא ידיעה או רשות, והעביר אותם לתיק האישי שלו ויצא לחופשות הביתה מהבסיס כשהרימונים בתיקו.

3. לפי האישום השני בתאריך 12.7.18 בשעה 21:45 לאחר שתיאמו ביניהם, נפגשו הנאשם ונסר במקום כלשהו הסמוך לכביש "אל עין". במהלך הפגישה הניח הנאשם את הרימונים ברכבו של נסר ובתמורה שילם לו נסר 600 ₪.

4. לפי האישום השלישי, במהלך שנת 2018 במועד שאינו ידוע, שתל הנאשם מספר לא ידוע של שתילי קנביס - לכל הפחות חמישה - גידל והפיק מהם סם מסוג קנביס, ללא היתר. במועדים לא ידועים הוא

עמוד 1

צרך סיגריות המכילות קנביס, בזמן ששהה בבסיס. בין התאריכים 13-15.7.18 היה הנאשם בחופשה באילת שבמהלכה הוא צרך מספר לא ידוע של סיגריות המכילות קנביס.

ביום 13.7.18 במהלך החופשה פנתה אליו מכרה שלו וביקשה ממנו לרכוש עבורה קנביס נוסף ונתנה לו 200 ₪ לצורך זה. בהמשך הוא יצר קשר באמצעות תכנת הטלגרם עם אדם כלשהו וקבע להיפגש עמו בקניון מול הים ואכן פגש אותו וקיבל ממנו כמות סם בלתי ידועה ומסר לו תשלום עבורה. בהמשך מסר הנאשם למכרה את הסם. בהמשך ביום 15.7.18 הוא רכש כמות נוספת של קנביס מאדם אחר שפגש במלון, העביר למכרה וצרך אותו יחד איתה.

5. לפי האישום הרביעי- בשנת 2018 במועד בלתי ידוע ירה הנאשם עם נשקו האישי מסוג M16 מספר לא ידוע של כדורים לכיוון השמיים בתוך שטח הכפר ירכא. באותה שנה במועד בלתי ידוע במעין מאיר סמוך לחלמיש, השליך הנאשם רימון גז לתוך באר.

6. בנוגע לאישומים התנהל הליך מלא שלאחר מכן סיכמו הצדדים עמדותיהם.

בסיכומי הנאשם, הצהיר הסנגור שהנאשם מודה באישום הראשון, השלישי והרביעי ואינו מודה באישום השני.

כך מצטמצם הדיון לאישום השני בלבד.

עמדת המדינה

7. באשר לאישום השני נטען שהנאשם סיפר מיוזמתו בפני חוקרי מח"ש במסגרת חקירותיו מהימים 30.7.18 ו-31.7.18 על כך שנסר פנה אליו בשתי הזדמנויות בחתונה של קרוב משפחתו של נסר וגם חברו הקרוב של הנאשם, ופעם נוספת בקיוסק השייך למשפחתו של נסר ושאל איזה אמל"ח יוכל להוציא עבורו מהבסיס. בין היתר שאל נסר אם אפשר להוציא רימוני רסס והנאשם סירב לכך.

8. הנאשם מסר בחקירותיו שהוציא פריטי אמל"ח בשלוש הזדמנויות שלקח מהחפ"ק מג"ד והחביא אותם בקרבת ביתו. הנאשם סיפר על העסקה עם נסר שנערכה יום לפני שנסע לחופשה באילת עם חברים, שהשניים קבעו להיפגש ליד מאפייה בכפר ירכא. הוא הניח ברכבו של נסר את ששת הרימונים שגנב, והשניים הלכו יחד להטמין את הרימונים בסמוך לכביש אל עין בגדר אבנים, ובתמורה הוא קיבל 600 ₪. בהודעה אחרת הוא ציין שקיבל 650 ₪.

9. הנאשם ציין שהוציא אמל"ח מסוג זה כיוון שמדובר באמל"ח שניתן לגניבה בלי שישימו לב ושלא עושים

חיפוש בתיקים. כמו כן נטען שהנאשם הודה שמחק התכתבויות בטלפון עם נסר ולא סיפק הסבר למעשים אלה. נטען בסיכום כי הנאשם מסר גרסה מפורטת בעלת פרטים רבים באשר לגניבה ולמכירה, ושגרסה זו נתמכת בהודעתו בפני המדובר. כמו כן נטען כי הנאשם הודה באישום הראשון והשני בפני חוקר מח"ש מחוץ לחדר החקירות. כמו כן ביקשה המדינה להסתמך על שיחות שנקלטו בעמדת האזנת הסתר, כי התקיימה עסקת נשק בה הודה הנאשם בת/28.

10. נטען שהנאשם עבר תהליך במעצר הימים ושהוא חש מאוכזב מעצמו ומפעילותו ופזיזותו ובושה שאכזב את משפחתו והחליט אז לבוא ולספר את כל האמת. כך בתחילת חקירתו הראשונה הכחיש את הכל, ובהמשך בעקבות שיחה עם המדובר הרגיש שהוא חייב להתנקות והתחיל להודות בעבירות השונות. כך הוא הודה בפני החוקר חסן בגניבת הרימונים והעברתם לנסר תמורת תשלום. בהמשך היה ניסיון התאבדות מצד הנאשם כחצי יממה מחקירת ההודיה ונטען שחזרתו מההודיות בחקירות מאוחר יותר הייתה מתוך חשש מנסר, לכן טענה המדינה שיש לייחס משקל מכריע להודיות שהוא נתן. כמו כן צוין שהנאשם בחר שלא להעיד להגנתו, עניין זה מהווה חיזוק לראיות התביעה וגם לא הביא עדי הגנה כלשהם. נטען שאין לקבל טענות הסנגור בעניין מצב נפשי רעוע של הנאשם שכביכול הביא אותו להודות בפני חוקרי מח"ש ונטען שטענות אלה לא הוכחו ונותרו ללא בסיס. נטען שמדובר בהודאה אותנטית.

11. בסיכום טענה המדינה שהנאשם הודה במרבית המיוחס לו ובחלקים של האישומים בהם לא הודה ישנה תמיכה בראיות חיצוניות ובאשר לאישום השני נטען שניתנה הודיה שיש לקבלה.

עמדת הנאשם

12. ב"כ הנאשם טען כי באף אחת מהגרסאות שסיפק הנאשם הוא לא מסר כי קיבל תמורה שתהווה עסקת נשק, ושגם בפני חוקריו לא התקבלה הודאה כאמור. נטען שגם לפני המדובר הנאשם לא הודה בקבלת תמורה וביצוע עסקה בנשק. נטען עוד שכנגד האחר הוגש כתב אישום בגין אותה עבירה כאשר עם האחר הגיעו הצדדים להסדר טיעון שכלל תיקון כתב אישום בעבירה של קשירת קשר לפשע בלבד (ת"פ 30295-08-18 מיום 16.4.19). כך טען הסנגור שיש מקום לזכות את הנאשם מהאישום בעסקת נשק ולהרשיעו בעבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין בלבד.

דין והכרעה

13. בת/21 מזכר שנערך על ידי החוקר חסן סאלח נאמר שבעקבות בקשה של הנאשם שיקראו לו כיוון שהנאשם רוצה לדבר איתו, הוא הגיע אליו עם החוקרת מעיין לוי לבית המעצר בחיפה, שם היה הנאשם עצור, והביאו אותו למשרדי מח"ש בחיפה. הוא קיבל לידיו מכשיר הקלטה ושוחח עם הנאשם שהיה באותו שלב חשוד, שמסר לו שהוא רוצה לדבר ולהודות. החוקר הסביר לו שיש לו זכות לראות עורך דין

והחשוד מסר שהוא רוצה לנקות את עצמו ולפתוח, לכן אינו רוצה עורך דין. הנאשם, שהיה אז בבחינת חשוד, סיפר לו שהוא אכן הוציא רימונים והעביר אותם לנסר מועדי וכי "לדבריו בהתחלה הוא לא קיבל כסף, אך אחרי זה חזר בו ואישר שאכן קיבל כסף מנסר מועדי בתמורה לרימונים". השיחה בוצעה מחוץ לחדר החקירות, בפינת ההמתנה, וחלק במטבח. לאחר מכן בחקירתו חזר הנאשם על מה שסיפר בשיחה טרם החקירה והודה בגניבה של רימונים, העברתם לנסר וקבלת כסף עבורם.

14. גרסה זו שונה מהגרסה שמסר ביום 27.6.18 בת/25 עת שנחקר בסמוך למעצרו. כך עולה גם מהודעת החשוד ביום 30.7.18 בשעה 00:54 בעמ' 4 (ת/27). בעמודים 25-26 לת/27א(1) שהוא תמליל השיחה שנערכה לחקירה, עולה שהנאשם אמר שנסר הציע לו כסף אבל שהוא לא לקח תחילה ואז נסר אמר לו תיקח, שיבזז את הכסף באילת, אך הוא לא הסכים, אך שנסר בא לשים אותו בבית לאחר המפגש, הוא שם לנאשם את הכסף בתיק בסך 600 ש"ח ואז הנאשם אמר "**עוד פעם, אני לא רציתי לקחת את הכסף (לא ברור) אני לא יודע לאן זה מוביל, כאילו, לא חשבתי על זה בכלל, נגררתי, עשיתי טעות ואני בא להגיד את האמת ולשלם**" (עמ' 26).

15. כך גם בת/27א(2) שמהווה תמליל נוסף של חקירתו, בעמ' 14 אומר הנאשם שתחילה סרב לקבל כסף ולא ידע שנסר שם לו את הכסף, 650 ₪, בתוך התיק, אך בהמשך אמר שראה ששם משהו בתוך התיק ומצא שזה כסף וטען שבזז את הכסף באילת (עמ' 13-14 לתמליל). צוין עוד בפני המדובר שהוא לא לקח כסף עבור הרימונים (ת/4 ו-ת/3 עמ' 32).

16. בעדותה של החוקרת לוי כהנא היא תיארה שההודיה ניתנה מרצונו החופשי של הנאשם (עמ' 9 לפרוט'). מהחקירה הנגדית לא עלה שהיה פסול בהודיה (עמ' 11-12). כך גם לגבי חקירתו של החוקר חסן סאלח (עמ' 17 ש' 3-4). באשר להודעה עצמה יצוין כי הנאשם סיפק תיאור עתיר פירוט באשר להתרחשויות, כאשר התיאור מבסס את העובדות הדרושות להרשעה בעבירה שבאישום. בנוסף יוער כי ההודאה באישום הראשון והראיות החיצוניות התומכות באישום זה והקשורות להשתלשלות העניינים ובין היתר לאישום השני, מהוות את הדבר מה הנוסף הדרוש לקבל את הודאתו של הנאשם ביחס לאישום השני.

כתוצאה, איני מסכים עם עמדת הסנגור שהנאשם לא הודה בקבלת תשלום, אם כי איני רואה סיבה שלא לקבל את גרסת הנאשם שנסר הניח לו את הכסף, והנאשם לא התנגד ולקח את הכסף ואף השתמש בו לאחר מכן. אמנם נכון הוא שהאחר, נסר, הורשע בעבירה אחרת, ואולם אין בכך כדי לפסול את האישומים נגד הנאשם או לשנותם. מדובר בהליך אחר עם נאשם אחר.

אכן הנאשם לא העיד ודבר זה מחזק את עמדת המדינה.

בסופו של עניין החלטתי שיש להרשיע את הנאשם על פי הודאתו גם באישום השני.

אשר על כן ובהתאם לאמור לעיל אני מרשיע את הנאשם בכל העבירות אשר פורטו בכתב האישום
כמפורט בסעיף 1 להכרעת הדין.

ניתנה היום, כ' סיוון תשע"ט, 23 יוני 2019, במעמד הצדדים